

[Pernille Forchhammer]

folketingsssamlingen ikke vil betyde et kontinuitetsbrud i forhold til udvalgets behandling af eventuelle andre lovforslag.

Men altså generel tilslutning fra Socialdemokratiet.

Karen Højte Jensen (KF):

Sammenlægningen af Socialstyrelsen og Socialministeriets departement er et højdepunkt på en positiv udvikling, der er pågået i en årække.

Vi har vel nok i alle partier, mener jeg at kunne sige, og også i Det Konservative Folkeparti, ønsket den decentralisering inden for det sociale område, som vi har fået, og som er resultatet af en række konkrete politiske initiativer – initiativer, som Socialstyrelsen i høj grad har været lokomotivet i. Samtidig har denne udvikling bidraget til en reduktion af den statslige kompetence, som er tilfredsstillende.

Fra konservativ side er vi tilfredse med forenklingen og den bedre ressourceudnyttelse og dermed også en bedre service over for borgerne.

Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Agerschou (SF):

Regeringen vil gerne have sammenlagt Socialstyrelsen med Socialministeriets departement for at, som det står i bemærkningerne, få én organisation, som med fleksibilitet og handlegkraft kan imødekomme de mange ønsker, der stilles fra samfundets forskellige niveauer.

Det er et fromt ønske, som vi i SF fuldstændig deler. Og selv om man med god ret kan påstå, at strukturændringer er bureaukraters form for kreativ tænkning, så har vi ikke noget imod denne sammenlægning. Man kan godt sige, at der er tale om en slags forskinket opfølgning af udlægningsreformerne på det sociale område.

Så sagde fru Karen Højte Jensen, at der var tale om et højdepunkt. Det håber jeg sandelig ikke, for så er højdepunkterne noget lave.

I nogle love optræder Socialstyrelsen som den instans, der skal underrettes, føre tilsyn m.v. Det ændres til socialministeren eller noget andet. Her vil vi tage et meget lille forbehold, hvis vi under udvalgsarbejdet støder på ting, der efter vores opfattelse bør et helt tredje sted hen.

Men vi er positive over for lovforslaget.

Anna Lise Vesterby (V):

Da Venstres ordfører, hr. Mejdahl, er forhindret i at være til stede, skal jeg redegøre for Venstres synspunkter i denne sag.

Ved kommunalreformens gennemførelse i 1970 var det hensigten så hurtigt som forsvarligt at flytte opgaver fra centraladministrationen til kommunerne. Denne proces har nu stået på i 20 år. Vi er kommet langt med decentraliseringen, men vi er ikke kommet langt nok. Det er, som om den statslige interesse i kommunernes varetagelse af opgaveløsningen fortsat er til stede.

Det forhold skal der ikke ved denne lejlighed rejses kritik af og da slet ikke, når det lovforslag, som vi behandler, er udtryk for og er en konsekvens af, at staten netop på det sociale område i høj grad decentraliserer både ansvar og kompetence til amter og kommuner. Der tænkes her ikke mindst på gennemførelsen af det estrengede system, som var en omfattende opgave. Ud over en strukturlægning var det også indførelse af nye arbejdsprincipper, hvor regelorientering skulle neddæmpes og afløses af en mere individualiseret indsats.

Det nyeste initiativ på det sociale område er regeringens aftale med kommunerne af 27. september i år. Det er en meget fornuftig aftale, som understreger behovet for og vigtigheden af, at der netop er en sammenhæng imellem ansvar og kompetence og økonomi.

For den enkelte borger er det meget vigtigt, at kommunen og dermed den lokale forvaltning også får et større ansvar økonomisk. Det betyder en større tilskyndelse til ud fra den enkelte borgers evner og vilkår at gøre ham til en aktiv deltager i samfundslivet og ikke en passiv modtager af sociale ydelser.

Det er denne udvikling, som nu gør det muligt at sammenlægge Socialstyrelsen og Socialministeriets departement, efter at Socialstyrelsen har virket i 20 år. Og det er en udvikling, som Socialstyrelsen i høj grad har medvirket til.

I Venstre hilser vi denne udvikling velkommen, fordi vi mener, at den er til gavn for den enkelte borger. Systemerne bliver enklere, og forenklingen skaber også en klarere retstilstand. Fremover skal de kommunale tilsynsmyndigheders tilsyn også omfatte amter og kommuners administration af den sociale lovgivning.